

Veiligheidsregio Drenthe

Nieuwsflits

EXTRA
UITGAVE!

GRAB Gronau
Binnenlandse Veiligheidsregio in Drenthe en Gronau

De 12 Drenthe
gemeenten

R3D

BRANDWEER

Een terugblik op 9 mei 2008

Nieuwsflits over de brand in Yde de Punt | juni 2008

Redactioneel

Wanneer je als brandweerkorps iets ingrijpends overkomt als ons op 9 mei in Yde de Punt, kom je ineens in twee volstrekt uiteenlopende werelden terecht. Aan de ene kant deel je het ongeloof, de verslagenheid en het verdriet met je brandweercollega's. Ik heb intens verdriet gezien, sprak teneergeslagen collega's, vol ongeloof over de wijze waarop dit is gebeurd, tegelijkertijd ook het besef dat zoiets ons morgen ook kan overkomen. En dan is er die andere wereld, die waarin je een crisisorganisatie moet neerzetten, waarin je mensen bij elkaar brengt, zodat je dat doet wat je moet doen. De enorme saamhorigheid die ik hierbij aantrof, heeft indruk op me gemaakt. Ik wist dat we goed konden samenwerken, maar dat je in zo'n confronterend proces zo dicht bij elkaar kunt komen, vervult me met trots. We zijn er als regionale brandweer in geslaagd om dat te doen waar we voor zijn: onderdeel zijn van het gemeentelijke apparaat, hen bijstaan wanneer het nodig was. Vanaf het eerste moment hebben we regie kunnen houden op de begeleiding van onze korpsen en de coördinatie van de onderzoeken. Daar waar ik hulp vroeg, kreeg ik assistentie. Alle agenda's werden vrijgemaakt om bijstand te verlenen. Niet alleen binnen de brandweer, ook daarbuiten. Andere hulpverleners leefden volop met ons mee en gaven diezelfde steun. Ik ben onder de indruk geraakt van hun betrokkenheid. Ook de samenwerking tussen Hans de Haas als lokaal commandant, en mijzelf als regionaal commandant, verliep zoals we dat wilden. Hij nam de taak om er te zijn voor het korps, terwijl ik aan de andere kant het contact met het bestuur en de media op mij nam. Dat is iets waar we ondanks ons verdriet, ook trots op mogen zijn.

De onderzoeksresultaten van het Openbaar Ministerie en de resultaten van het onderzoek dat het college van B&W van Tynaarlo heeft laten uitvoeren zijn inmiddels bekend (zie Onderzoeksresultaten). Het projectteam dat de nazorg, de onderzoeken, de communicatie, de afhandeling van het incident en uitvaarten moest organiseren, richt zich nu op de communicatie, nazorg en onderzoeken. De bevindingen van de Arbeidsinspectie verwacht ik na de zomervakantie; de Onderzoeksraad zal wellicht langer op zich laten wachten. Zodra de resultaten bekend zijn, krijgt u van ons informatie. Maar pas nadat de nabestaanden op de hoogte zijn gesteld. Zo hebben we het met elkaar afgesproken: eerst de familie, de post Eelde, dan de brandweerkorpsen en daarna pas de pers en de rest van Nederland. Waar we in ieder geval rekening mee moeten houden is dat de onderzoeksresultaten effect zullen hebben op de inspanningen van de brandweer in Drenthe. Want hoe hard het ook klinkt: dat wat gebeurt is, mag niet voor niets zijn geweest. We mogen dit niet vergeten!

Fred Heerink
Regionaal Commandant

Onderzoeksresultaten

Strafrechtelijk onderzoek

Het Openbaar Ministerie Assen heeft het strafrechtelijk onderzoek naar de oorzaak van de brand bij De Punt afgerond. De oorzaak van de brand moet gezocht worden in de meterkast, er is dus sprake van een technische oorzaak. Uit het strafrechtelijk onderzoek is niet gebleken dat iemand verantwoordelijk kan worden gesteld voor het ontstaan van de brand.

Verkennd onderzoek

In opdracht van het college van B&W van Tynaarlo is een verkennend onderzoek uitgevoerd door de Nederlandse Vereniging voor Brandweer en Rampbestrijding (NVBR) onder leiding van prof. dr. Ira Helsloot, hoogleraar Crisisbeheersing en Fysieke Veiligheid. De onderzoekscommissie heeft conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan over respectievelijk:

- de oorzaak en de uitbreiding van de brand;
- het optreden van de brandweer;
- procedures, opleiding en oefening.

Samenvattend stelt de onderzoekscommissie dat de noodlottige brand in De Punt van 9 mei 2008 voor de brandweer in Drenthe en Nederland de opgave in zich houdt om opnieuw en blijvend te investeren in haar kerntaak, namelijk het brandtechnisch vakmanschap. Hier was geen sprake van 'het risico van het vak', maar van een te vermijden incident. De betrokken brandweerfunctionarissen valt naar de mening van de onderzoekscommissie niets te verwijten; zij handelden grosso modo volgens de bestaande procedures en hen was het risico onbekend. De onderzoekscommissie adviseert versterkt te investeren in brandtechnische kennis en in aanpassing van procedures, leerstof, opleiding en oefening.

Het rapport 'Verkennd onderzoek brand De Punt' is te downloaden op de website van de gemeente Tynaarlo:

www.tynaarlo.nl.

Ina Otten over nazorg

“Praten heel belangrijk om te verwerken”

Vanaf het moment dat duidelijk werd dat de brand bij Yde de Punt drie brandweercollega's het leven had gekost, werd Ina Otten (officier en coördinator BOT bij brandweer Emmen) ingeschakeld. Haar taak: het organiseren van de nazorg aan de brandweermensen die hulp nodig hadden. “Heel belangrijk”, zegt Ina Otten, “want de verwerking van zo'n gebeurtenis begint door het plaatje rond te krijgen, door te praten over wat je precies hebt meegemaakt.”

Voor het opvangen van brandweermensen is er het BOT, het Brandweer Opvang Team. Het BOT bestaat uit speciaal opgeleide brandwachten die getraind zijn in het bijstaan van brandweermensen na ingrijpende gebeurtenissen zoals de brand in Yde de Punt was. “Behalve mensen van het BOT waren er ook mensen van slachtofferhulp en psychologen van de GGZ”, vertelt Otten. “Luisteren naar de ervaringen van mensen is zo belangrijk voor de verwerking. Daarom hebben we er voor gezorgd dat in elke brandweerpost BOT-leden aanwezig waren. Want iedereen die daar behoefte

aan had, moest zijn verhaal kwijt kunnen. In de dagen na 9 mei konden mensen elke dag terecht in de brandweerposten van de gemeente Tynaarlo en werden korpsavonden gehouden waar onder begeleiding van BOT-leden ervaringen konden worden verwerkt.”

Tijd

Eind mei zijn de laatste gesprekken gevoerd. Een bewuste keuze, zegt Otten. “Het is ook belangrijk dat we nu proberen terug te gaan naar de normale situatie. Verwerking kost tijd, maar het BOT blijft uiteraard inzetbaar. Wanneer een brandweerpost het nodig heeft, dan komt er iemand van het BOT langs.” Geef het tijd, is Ottens advies aan haar brandweercollega's. “Probeer wel steeds met elkaar te blijven praten. Dat helpt bij de verwerking. En let ook op je collega's. Wanneer je ziet dat een collega zich ineens heel anders gedraagt, is dat vaak een signaal om hulp te gaan vragen. Dat kan bij de eigen korpschef, de commandant, de Arbodienst, maar ook bij mij. Ik zal er dan voor zorgen dat er passende hulpverlening komt.”

Ina Otten is bereikbaar via telefoonnummer (0591) 685 019 en 06-52 49 02 73.

De organisatie van de hulpverlening

Bernard Groot is hoofd bureau Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen in Drenthe. Hij was een van de leden van het beleidsteam dat geleid werd door locoburgemeester Kosmeijer van de gemeente Tynaarlo.

Als Beleidsteam bekijk je voortdurend het proces van de hulpverlening en kijk je daarop vooruit, vertelt Groot. Loopt het goed, doen zich dilemma's voor en moeten daarvoor besluiten worden genomen die nodig zijn om anderen hun werk te kunnen laten doen. Goede samenwerking is voor het functioneren van een beleidsteam cruciaal. Groot: "Als beleidsteam ontvang je voortdurend nieuwe informatie, van brandweer, politie, gemeente en de GHOR. Op basis daarvan neem je steeds opnieuw beslissingen over wat er moet gebeuren. En stel je vast wat hoe je deze informatie naar

buiten brengt. We hebben steeds gekozen voor een zo open mogelijke communicatie. Maar dan wel in een vaste volgorde: eerst de familie van de slachtoffers, dan het korps en dan pas anderen."

Hoewel Groot een goede samenwerking ervoer tussen alle bij de ramp aanwezige partijen, ervaart hij de gebeurtenissen terugkijkend als bijna onwezenlijk. "Je weet dat er mensen zijn omgekomen en op datzelfde moment ligt jouw rol in de kille wereld van goed organiseren. Als professional moet je zorgen dat je werk goed doet. Maar tevreden daarover ben ik pas als de familie en de brandweerkorpsen zover zijn dat ze over de slag heen zijn en dat heeft veel tijd nodig."

GHOR Drenthe coördineerde inzet van hulpverleners

Bij incidenten zoals in Yde de Punt is het van groot belang dat er direct psychosociale opvang wordt geregeld voor de direct betrokkenen, de nabestaanden en omwonenden. De inzet van hulpverleners in dit soort situaties is een taak van de GHOR (geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen). Elly van der Meulen en Hilda Wartena van GHOR Drenthe waren op 9 mei onmiddellijk paraat om medewerkers van GGZ Drenthe, Slachtofferhulp en Maatschappelijk Werk in te zetten. "Snelle en adequate hulpverlening is van groot belang in dit soort situaties", zegt Elly van der Meulen. "Je probeert zo snel mogelijk hulpverleners op te roepen, ze te informeren over de stand van zaken zodat zij hun werk kunnen doen."

Waar Ina Otten van brandweer Emmen het Brandweer Opvang Team aanstuurde voor hulp aan de brandweermensen, coördineerden Van der Meulen en Wartena de hulpverlening aan alle andere betrokkenen. Voor familie en nabestaanden werd opvang geregeld in 't Loughuus in Eelde. Directe betrokkenen en omwonenden konden hiervoor terecht in de aankomsthal van Airport Eelde. De GHOR-taak in dit soort situaties is er een van voortdurend overleggen, coördineren en organiseren. Van der Meulen: "Onze taak was ervoor te zorgen dat er hulpverleners waren in alle situaties waarin mensen emotioneel zwaar werden belast. In gesprekken bijvoorbeeld, direct na de brand, maar ook tijdens de stille tocht, de herdenkingsdiensten en de begrafenissen. Voortdurend waren er hulpverleners ter plaatse, ook later, toen de onderzoekscommissies hun verhoren hielden. Op dat soort momenten moet er altijd achtervang zijn."

De gemeente Tynaarlo, in feite opdrachtgever van GHOR Drenthe, kan nog steeds een beroep doen op de GHOR. "Nazorg en psychosociale opvang zijn het allerbelangrijkste bij dit soort incidenten", zegt Van der Meulen. "Wanneer de gemeente Tynaarlo aangeeft dat dat nodig is, blijven wij bemiddelen in het vervolgtraject."

Bescherming Brandweermensen bij onderzoeken gewaarborgd

Verschillende instanties zijn op dit moment bezig te onderzoeken wat er precies bij de brand in Yde de Punt is gebeurd: het Openbaar Ministerie, de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid, de Arbeidsinspectie, de Onderzoeksraad en de gemeente Tynaarlo. De brandweer in Drenthe wil dat de mensen die de brand hebben meegemaakt zo goed mogelijk worden beschermd. Daarom zijn bijna alle mensen in één keer gehoord. Verantwoordelijk hiervoor is de Coördinatiegroep Onderzoeken onder leiding van Ike Kortleven, afdelingsmanager Veiligheid en districtscommandant van Brandweer ZuidWest Drenthe.

“In dit soort situaties moet je te allen tijde proberen te voorkomen dat alle onderzoeksgroepen zelfstandig mensen gaan oproepen”, zegt Kortleven. “Op twee collega’s na, die buiten het gebouw waren tijdens de flash-over, hebben we kunnen organiseren dat de mensen maar één keer zijn opgeroepen. Voor ons staat het menselijk aspect voorop. Coördinatie van onderzoeken is volgens Kortleven ook belangrijk om te voorkomen dat elke onderzoeksinstantie zijn eigen stokpaardjes berijdt om zo de schuldvraag te beantwoorden. “We hebben, wat ons betreft, maar één doel met dit onderzoek: als er leermomenten zijn, moeten we ervoor zorgen dat die breed in de brandwerereld terecht komen. De schuldvraag is hier niet aan de orde. Het enige dat van belang is, is dat we weten wat we mogelijk moeten doen om nog beter voorbereid te zijn in de toekomst.”

Verhoren

Nadat het sein brand meester was gegeven, wilde de politie vrijwel onmiddellijk een gesprek hebben met de bevelvoerder. Kortleven spreekt zijn waardering uit voor de manier waarop de politie een alternatieve aanpak toestond. Immers, het horen van een bevelvoerder die net drie van zijn collega’s is kwijtgeraakt, is enorm belastend en ongewenst. Besloten werd dat Kortleven namens de politie het gesprek met de bevelvoerder zou voeren om de bevelvoerder te ontlasten. “Ik werk 30 jaar bij de brandweer en weet wat een manschap en bevelvoerder meemaken in dit soort situaties. Dat maakt dat je gericht vragen kunt stellen en zo hebben we alle gebeurtenissen doorgesproken. ’s Nachts heb ik mijn bevindingen op papier gezet, met een aantal voorlopige conclusies. De volgende dag heeft de politie mij gehoord als getuige op basis van dit verslag. Het Openbaar Ministerie ging hiermee akkoord en dat hebben we erg gewaardeerd.”

Presentatie

De familie van de omgekomen brandweermannen en de mensen van het brandweerkorps Eelde hebben van de Coördinatiegroep Onderzoeken inmiddels een eerste presentatie gekregen met beelden en geluidsmateriaal waarin alle gebeurtenissen in chronologische volgorde zijn vertoond. “Dat is belangrijk voor de verwerking”, zegt Kortleven. “We hebben ze de gesprekken laten horen vanaf het moment dat de brandweerauto vertrok tot het moment dat de bevelvoerder constateerde dat er drie van zijn mensen waren vermist. Wanneer je meemaakt in beeld en geluid hoe kort de periode hiertussen is geweest, geeft dat helderheid.” Hoewel Kortleven en zijn collega’s inmiddels vrijwel precies weten wat er op 9 mei gebeurd is, staat nog steeds de vraag hoe het mogelijk was dat er in de loods zo’n snelle flash-over heeft kunnen plaatsvinden, terwijl er geen voortekens waren die daarop wezen. Kortleven: “Een flash-over ontstaat meestal wanneer plotseling zuurstof in een pand komt. In dit geval stond een grote overheaddeur van de loods open. Het lijkt er dus op dat de omgekomen collega’s op het verkeerde been zijn gezet en dat er nieuwe feiten op tafel komen die de flash-over verklaren. Dat is iets wat dus onmiddellijk aan onze les- en leerstof moet worden toegevoegd. Want dit mag ons nooit weer overkomen.”

Rienk Hofman, bevelvoerder Vries, de tweede tankautospu

Rienk Hofman stond in een winkel toen op 9 mei zijn pieper afging met de melding 'Middelbrand'. Toen hij en zijn manschappen in de brandweerauto vertrokken naar Yde de Punt werd in de auto het voorlopig plan opgemaakt: 1 en 2 omhangen, 3 en 4 waterwinning gereed maken open water.

Terwijl ze daar mee bezig waren kwam een nieuw bericht van de Meldkamer: er werden collega's vermist. Het nieuws sloeg in als een bom en Hofman en zijn ploeg formuleerden als plan: iedereen omhangen, alles op de redding. Toen Hofman even later op de plaats van bestemming kwam, stond de loods al in lichterlaaie. Samen met de bevelvoerder van het korps Eelde nam hij toen de moeilijkste beslissing ooit: de manschappen mochten de loods niet meer in. Het zou hen in levensgevaar brengen.

“Op dat moment is er geen plaats voor emoties”, vertelt Hofman. “We zijn allemaal getraind om in dat soort situaties te doen wat nodig is, dus wat je doet is blijven zoeken naar nieuwe oplossingen: wat kunnen we doen om zo snel mogelijk die loods in te kunnen. Maar het was een onmogelijke opgave. Niet alleen de omgeving, ook de loods stond zwart van de rook. Er was een grote vuurbelasting en er waren fluitende gasflessen te horen. In zo'n situatie zie je echt geen hand voor ogen en omdat niet duidelijk was waar de collega's waren, was een reddingsactie niet mogelijk.” Hofman geeft opdracht lage druk af te leggen. Ook wordt het straatwaterkanon ingezet bij de overheaddeur. Hiermee wordt geprobeerd een overleefbare situatie te creëren, want alleen wanneer de temperatuur in de loods daalt, kunnen er manschappen naar binnen. De crashtender van Groningen Airport Eelde en de SB van Groningen werden ook ingezet om de rookgassen te blussen met de dakwaterkannonnen.

Toen op een gegeven moment de hitte minder werd en de rook afnam, besloten Hof-

man en ander collega bevelvoerders toch de eerste manschappen de loods binnen te laten gaan. Hofman zelf stond in de deuropening om de constructie van de loods en de manschappen in de gaten te houden. De hete constructie zou nieuwe gevaarlijke situaties kunnen opleveren. Toen het eerste slachtoffer werd gevonden, stonden het Mobiel Medisch Team en de ambulances klaar voor reanimatie. Maar het mocht niet

it ter plaatse in Yde de Punt

meer baten. Hetzelfde gold toen de tweede en derde collega's werden gevonden. Hofman: "Ze zijn alle drie op verschillende plekken in de loods gevonden. Normaal blijf je altijd bij elkaar. Het is tot op heden een raadsel waarom dat niet is gebeurd."

Impact

Hofman en zijn manschappen werden na de brand opgevangen in de ontvangstruimte van Groningen Airport Eelde waar ze werden opgewacht door collega's van het BOT. Hofman heeft veel waardering voor de manier waarop dat was georganiseerd. "Het is nodig om met elkaar te bespreken wat er is gebeurd, wat je hebt meegemaakt, hoe de gezamenlijke inzet is geweest, en of dat voor iedereen ook achteraf het beste was wat we hadden kunnen doen. Je moet zorgen dat je je verhaal kwijt kunt, je emoties." Ook de dagen erna kwam Hofman met zijn collega's bij elkaar. Om terug te blikken, maar ook voor het organiseren van de herdenkingsdiensten en de begrafeningen van de collega's. "Een roes was het", zegt Hofman. "Na de begrafenis merkte ik pas hoe

groot de impact van deze gebeurtenis was. Elk moment van de dag waren je gedachten bij wat er was gebeurd. Heel zwaar."

Wennen

Omdat het voor de komende periode belangrijk is dat mogelijke signalen van brandweercolllega's worden herkend die op hulp kunnen wijzen, werd in het verleden al voor Hofman en andere bevelvoerders een bijeenkomst georganiseerd over post traumatische stress stoornissen. "Belangrijk om alert te kunnen blijven", vindt Hofman. "De MMT arts die aanwezig was op deze bijeenkomst omschreef dat wat er gebeurt in de carrière van een hulpverlener te vergelijken is met een loden emmer", zegt hij. "Daar kun je niet doorheen kijken en wordt steeds iets voller. Maar of het teveel wordt is vaak maar moeilijk te zien. Je moet dus goed op elkaar blijven letten om te voorkomen dat die emmer op een gegeven moment overstroomt." Voor de collega's van post Vries werd een oefening op een oefencentrum ingelast waarbij voor het eerst sinds Yde weer een brandend pand

betreden moest worden. "Die hitte die bij een brand hoort, moet je weer ervaren", zegt Hofman. "Je moet weer weten hoe het is om bij een volgende brand niet in paniek te raken door de herinneringen aan Yde de Punt. Het was goed om dat weer met elkaar te doen." Hofman vindt dat hij en zijn collega's goed zijn begeleid bij de verwerking van het incident. "Je merkt dat er weer andere gedachten komen. Dat je je realiseert dat je ineens een uur er niet meer aan gedacht hebt... We zijn op de goede weg, maar deze herinnering zal altijd bij ons blijven. We hopen zo'n gebeurtenis absoluut nooit meer mee te maken."

Henk Kosmeijer, loco-burgemeester Tynaarlo

"Je vergadert, neemt besluiten, geeft persconferenties en wordt geleefd."

Toen er op vrijdagmiddag 9 mei boven het zwembad Lemferdinge ineens wolken overdreven dacht Henk Kosmeijer nog: Wat raar, er is helemaal geen bewolking voorspeld. Maar de wolken dreven snel over, dus hij genoot verder van een dagje vrij met zijn vrouw en kinderen. De accu opladen omdat hij, wethouder en loco-burgemeester van de gemeente Tynaarlo, de week erna de taken van de bijna vertrokken burgemeester Rijpstra zou overnemen. Toen hij even later van pas binnengekomen badgasten hoorde dat er een flinke brand was bij Yde de Punt, was hij voorbereid op een telefoontje van het gemeentehuis. En die kwam om 14.44 uur: het was niet zo maar een brand, er werden –toen nog– twee mensen vermist. Henk Kosmeijer vertrok naar het gemeentehuis waar een lange werkdag op hem wachtte.

In het gemeentehuis hadden zich inmiddels mensen van de gemeente, politie en brandweer verzameld om zo snel mogelijk een beeld te krijgen van wat er in Yde de Punt was gebeurd. Het Beleidsteam was om 16.15 uur paraat en vergaderde uren achtereen. "Op dat moment doe je wat je moet doen", vertelt Kosmeijer. "Omdat ik een paar keer had meegedaan met oefeningen, weet je wat je te doen staat. Jouw rol is om het proces zo goed mogelijk op te zetten en dat doe je dus. Je vergadert, neemt besluiten, geeft persconferenties, maar je wordt geleefd. Je doet mee op grote afstand, hoort en ziet niets terug van hoe het overkomt wat je hebt gedaan." Toen Kosmeijer die avond om 1 uur thuis was, bekeek hij op Internet wat er over de ramp op websites, de televisie en in de dagbladen was gepubli-

ceerd. "Ik las het verhaal van de zoon van een van de slachtoffers die in Albert Heijn afscheid nam van zijn vader toen de pieper ging. Dan pas dringt de impact van het gebeurde echt tot je door en komt de ontlasting van de emotionele spanning die je hebt opgebouwd."

Bescherming

Henk Kosmeijer bracht op zaterdagmiddag samen met brandweercommandant Hans de Haas en de inmiddels uit Zwitserland teruggekeerde burgemeester Rijpstra een bezoek aan de families van de omgekomen brandweermensen. "Aangrijpend, om mee te maken dat voor drie families tegelijk het leven in een moment hartgrondig is veranderd. Bescherming van de families en ook de collega's van brandweerpost Eelde stond daarom ook telkens voorop in alles wat we deden", vertelt Kosmeijer. Zo besloot de gemeente Tynaarlo, naast alle andere onderzoeken, een eigen quickscan uit te voeren om antwoord te krijgen op prangende vragen van de nabestaanden.

"Er waren veel onderzoeken in gang gezet, maar elk onderzoek heeft zijn eigen doorlooptijd en zijn eigen vraagstelling. Wij wilden dat de familie zo snel mogelijk antwoord zou kunnen krijgen op prangende vragen, over wat er precies is gebeurd. Dat was voor ons het belangrijkste."

Zekerheid

In het geven van informatie over het gebeurde had het beleidsteam een heldere lijn: we gaan niet mee in speculaties, maar praten alleen over die zaken waarover we 100% zekerheid hebben. Daarover worden eerst de nabestaanden geïnformeerd en daarna pas anderen. Dat dat soms tot ontevredenheid leidde bij de pers, nam Kosmeijer voor lief. "Ik hoorde dat er op vrijdagmiddag via het mobiele telefooncircuit al namen over de slachtoffers in het dorp circuleerden. Dat is voor niemand goed. Het enige dat in deze situatie van belang is, is dat je de juiste informatie het eerst geeft aan de mensen die het aangaat: de nabestaanden."

Dank

Tot slot spreekt Kosmeijer zijn dank uit aan alle mensen die hun inzet hebben geleverd na het drama in Yde de Punt. Hartverwarmend noemt hij het. "Het gemeentehuis stond dagen op zijn kop, alle vergaderzalen waren in gebruik door de mensen van het Begrafenis Bijstands Team en iedereen paste zich aan aan de omstandigheden. Er was veel hulp, van de brandweerkorpsen, onze mensen van de gemeenten, andere gemeenten en de provincie. Het was hartverwarmend je zo gesteund te voelen."

Colofon

Extra uitgave, juni 2008

Redactie Annemarie Veenhuis, Nonoco

Vormgeving In Ontwerp, Assen

Fotografie Gemeente Tynaarlo, 112 Groningen, FBF.NL Fotografie, Foto Persburo Jos Schuurman

Redactieadres

info@veiligheidsregiodrenthe.nl

De Nieuwsflits Veiligheidsregio Drenthe is een uitgave van de Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR) en de Regionale Brandweer Drenthe (RBD) en verschijnt periodiek.

